

УДК 7.022

DOI: 10.30838/J.BPSACEA.2312.220222.31.830

АКТУАЛЬНІСТЬ «МАЛИХ» САДІВ У МІСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ ТА ПРИВАТНОМУ САДОВО-ПАРКОВОМУ БУДІВНИЦТВІ

ДЕМИДЕНКО А. С.^{1*}, студ.,
МАЛІК Т. В.², канд. арх., проф.

^{1*} Кафедра дизайну середовища, Київська державна академія декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука, вул. М. Бойчука, 32, 01103, Київ, Україна, e-mail: demydenko8225-1@murdoch.in, ORCID ID: 0000-0002-1037-4634

² Київська державна академія декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука, вул. М. Бойчука, 32, 01103, Київ, Україна, e-mail: malik@lund-univer.eu, ORCID ID: 0000-0001-9050-9457

Анотація. Постановка проблеми. Ландшафтна архітектура – сфера діяльності, що постійно еволюціонує. Історично, з розвитком урбанізації, кількість і складність об'єктів ландшафтного проектування збільшувалась. З погляду на це розрізняються етапи становлення ландшафтно-архітектурної архітектури, пов'язані і зумовлені еволюцією поглядів на відносини «Людина – Природа», технічними й технологічними здобутками людства, соціальними потребами й умовами. Наведено аналіз прийомів формування малих садів та парків у міському середовищі та приватному садово-парковому будівництві. **Мета статті** – визначення потреби та важливості проектування малих садів у міському середовищі та приватному садово-парковому будівництві. **Висновок.** З'ясовано, що головним завданням малого саду в сучасних архітектурних комплексах стає гуманізація, індивідуалізація та одухотворення навколишнього середовища людини. Для цього архітектори користуються традиційними і новаторськими композиційно-функціональними прийомами, естетико-художніми засобами. Виявлено, що малі сади сьогодні, як і в усі часи, проявляються як декоративний супровід архітектури, виконуючи при цьому низку інших завдань. Проблема комплексного вивчення малих садів пов'язана і з багатовекторним тимчасовим її вивченням, бо культура малого саду може проявитися у свідомості людей як елемент традиції, як знак сучасності і як ідеал сприятливої перспективи майбутнього міського середовища. Аналіз місця і ролі малого саду в сучасному місті дозволяє вважати його необхідним та актуальним елементом сучасної ландшафтно-архітектури.

Ключові слова: садово-паркове мистецтво; композиційно-образна структура; ландшафтний елемент; озеленення міського середовища; функціональне зонування

RELEVANCE OF “SMALL” GARDENS IN THE URBAN ENVIRONMENT AND PRIVATE GARDEN AND PARK BUILDING

DEMYDENKO A.S.^{1*}, Student,
MALIK T.V.², Ph.D. in Architecture, Prof.

^{1*} Department of Environment Design, Mykhailo Boichuk Kyiv State Academy of Decorative-Applied Arts and Design, 32, Mykhailo Boichuk St., 01103, Kyiv, Ukraine, e-mail: demydenko8225-1@murdoch.in, ORCID ID: 0000-0002-1037-4634

² Mykhailo Boichuk Kyiv State Academy of Decorative-Applied Arts and Design, 32, Mykhailo Boichuk St., 01103, Kyiv, Ukraine, e-mail: malik@lund-univer.eu, ORCID ID: 0000-0001-9050-9457

Abstract. Problem statement. Landscape architecture is a constantly evolving field of activity. Historically, with the development of urbanization, the number and complexity of landscape design objects has increased. In this regard, there are different stages in the formation of landscape architecture, associated and due to the evolution of views on the relationship “Man – Nature”, technical and technological achievements of mankind, social needs and conditions. The analysis of methods of formation of small gardens and parks in the urban environment and private garden and park construction is presented. **Purpose of the article.** The article aims to determine the need and importance of designing small gardens in urban environments and private landscaping. **Conclusion.** As a result, it was found that the main task of a small garden in modern architectural complexes is the humanization, individualization and spiritualization of the human environment. To do this, architects use traditional and innovative compositional and functional techniques, aesthetic and artistic means. It was found that small gardens today, as in all times, are manifested as a decorative accompaniment to architecture, while solving a number of other problems. The problem of comprehensive study of small gardens is associated with many vector temporary studies, because the culture of a small garden can manifest itself in the minds of people as an element of tradition, as a sign of modernity and as an ideal prospect for the future

urban environment. The analysis of the place and role of a small garden in a modern city allows us to consider it a necessary and relevant element of modern urban interior architecture..

Keywords: *garden and park art; compositional structure; landscape element; urban landscaping; functional zoning*

Постановка проблеми. У XXI сторіччі ландшафтна архітектура набуватиме усе більшого значення як засіб формування якісно нового середовища життєдіяльності суспільства. Оволодіння знаннями з ландшафтної архітектури і ландшафтного проектування вельми необхідне з позиції подальшого вдосконалення життєвого простору людини різних містобудівних рівнів на основі гармонійного поєднання його природних та антропогенних елементів [1]. Нині загально визнано, що завдання ландшафтної архітектури – важлива складова, яка вирішує цілий комплекс питань, пов'язаних із формуванням повноцінного життєвого існування людини [2].

У нових соціально-економічних умовах кінця XX – початку XXI століття в містобудівному проектуванні виникла необхідність комплексного підходу до проектування малих садів як фрагментів середовища сучасного міста. Облаштування цих об'єктів доцільне для створення позитивно-емоційного, лікувально-оздоровчого та естетико-художнього впливу на людину в умовах великого міста [3].

Аналіз публікацій. Дослідження, присвячені особливостям ландшафтного дизайну, описані в наукових працях І. В. Древалі, Л. С. Залеської та Є. М. Мікуліної, М. Н. Демидко та О. П. Євсєєвої, В. В. Дормідонтової, Н. А. Унагаєвої, О. Б. Сокольської, Т. О. Черноносової та ін. [1–7].

Мета статті – визначення потреби та важливості проектування малих садів у міському середовищі та приватному садово-парковому будівництві.

Результати досліджень. Часто кажуть, що сучасний малий сад – це «кімната просто неба». Це визначає специфіку його структури, де основне – маленький майданчик для відпочинку, на якому

розміщені або пісочниця, гойдалки і дерев'яні коні, або лавки і столи з тіншовим навісом, квітником, фонтаном. Житловий двір будується як серія таких «кімнат», іноді об'єднаних навколо дещо більшого простору («залу», якщо продовжувати аналогію з інтер'єром), іноді утворюють «анфіладу», але завжди по можливості ізольованих один від одного. Приквартирні сади, незалежно від того, розміщені вони на землі або на даху, вже повністю влаштовуються як ділянки, що безпосередньо пов'язані з інтер'єром і розвиваючи його простір.

В історичному розрізі садово-паркового мистецтва, можна відмітити проектування малих садів в основному при монастирях (рис. 1) чи приватних садибах, наприклад, оформлення внутрішнього дворику будівлі, келій або церков. Ці малі сади, не руйнуючи просторової єдності ансамблю, в той же час підкреслювали його поділ на частини, служили фоном для архітектури.

У розвитку садово-паркового мистецтва XVI–XVII ст. своєрідним явищем були Верхові розважальні сади, створені при багатих хоробах на спеціальних кам'яних склепіннях подібно до висячих садів Семіраміди. У XVII столітті існували сади на дахах і терасах палаців, або так звані «прикімнатні» сади.

У сучасних умовах функції малих садів розвиваються, що, відповідно, вимагає нових композиційних і образних рішень, на основі послідовності і новаторства [3]. Крім цього, слід враховувати, що садово-паркове мистецтво – найбільш ємне відображення ступеня розвитку людини в кожен історичну епоху.

Сад – це світ, створюваний людиною відповідно до її вмінь, досягнень і уявлень на кожному історичному етапі. Саме цим пояснюється виняткова «сприйнятливість» садово-паркового мистецтва до нововведень у всіх інших сферах людської діяльності [8].

Рис. 1. Малий аптекарський сад Спасо-Евфимієва монастиря [6; 21]

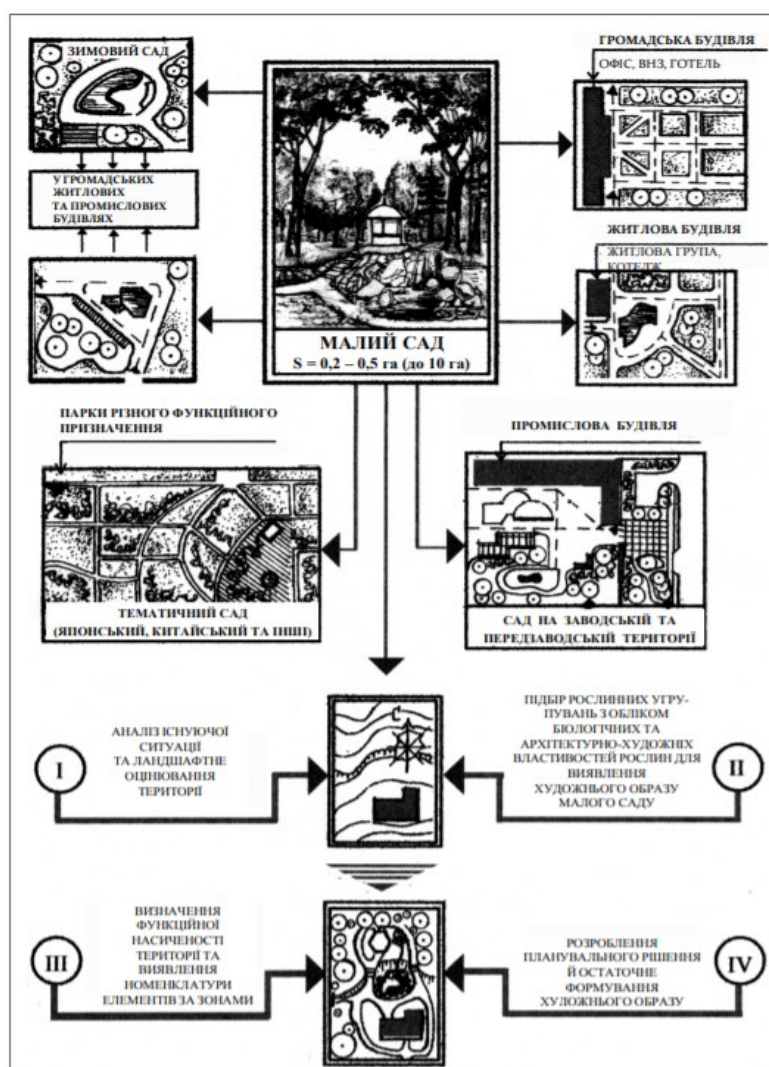

Рис. 2. Прийоми розміщення та етапи формування малого саду [10; 23]

Проектуванню малих садів наразі приділяють велику увагу, тому існує їх велика різноманітність в архітектурно-

ландшафтній організації. Малі сади відрізняються різноманіттям ландшафтних, композиційних, стилевих особливостей,

складу рослинності, прийомів планування [9]. Залежно від характеру планувальної організації і образного вирішення їх можна класифікувати за цілою низкою критеріїв: за функціональним призначенням (для короткочасного відпочинку або тривалого, повсякденного і періодичного); за конфігурацією в плані і площі охоплення (квадратні, прямокутні або складної форми); за стилем планування (регулярні, ландшафтні або змішані); за характером рельєфу (плоскі, терасовані, горбисті); за пріоритетним видом рослинності (сад хвойних рослин, декоративно листяних, плодово-ягідних, квіткових (розарії, бузкові сади), змішаних тощо) [10].

Малий сад може займати територію в середньому від 0,2 до 5–6, подекуди до 10 га. До малих садів належать озеленені території офісів, готельних комплексів, супермаркетів, вищих навчальних закладів, науково-дослідних інститутів, лікувальних установ, санаторіїв, дитячих садів, шкіл та ін. Малі сади достатньо компактні за територією, яку вони займають з певною ландшафтною темою, можуть входити до планувальної структури парків різноманітного призначення. До малих належать також зимові сади, сади на дахах і внутрішні дворики [10] (рис. 2).

Основною природною умовою, що визначає вибір планування, постає рельєф. Він визначає, з одного боку, мікрокліматичні умови ділянки, розподіл води і, отже, стан рослинності. Загальний архітектурно-художній задум малого саду майже цілком залежить від гармонійного взаємозв'язку його елементів – доріжок, підпірних стінок, сходів, відкосів, розміщення ландшафтних рослинних угруповань і водних пристроїв.

Обмеженість площі малого саду змушує передбачати планувальні прийоми, що ілюзорно збільшують простір. Малі сади з регулярним прийомом планування характеризуються переважанням прямих алей, геометричною формою водойм, майданчиків, квіткового оформлення, симетричними посадками, часто із

застосуванням стрижених живоплотів і окремих екземплярів дерев і чагарників.

Такі малі сади можуть мати симетричне й асиметричне вирішення плану [1]. Загальний архітектурно-художній задум малого саду майже цілком залежить від гармонійного взаємозв'язку його елементів – доріжок, підпірних стінок, сходів, відкосів, розміщення ландшафтних рослинних угруповань і водних пристроїв (рис. 3).

Малий сад виконує рекреаційні та архітектурно-художні функції. Основними спорудами малого саду постають різноманітні малі архітектурні форми – павільйони, тіньові навіси, перголи, трельяжі, лави та ін.; водні пристрої – джерела, струмки, водоспад, каскади, декоративні і плавальні басейни тощо; декоративна скульптура та ін. [12].

Зонування парку допомагає виразити характерні форми і переваги садово-паркового ландшафту функціональної частини парку на тлі іншого в масштабному вирішенні, стильовій своєрідності, співвідношенні природних і штучних складових елементів, інтенсивності благоустрою.

Архітектурно-планувальна організація парку проектується з урахуванням композиційного і просторового об'єднання з насадженнями в міській забудові. Проникнення елементів природи в урбанізоване середовище сприяє органічному включенню ландшафтних елементів у структуру міста, готує відвідувачів до прилучення до живої природи в парку, візуальному включенню в композицію парку цікавих об'єктів міської забудови [13].

Центром композиції малого саду можуть бути елементи ландшафту (квітучі чагарники, квітники, солітер, кам'яний сад) або малі архітектурні форми (фонтан, каскад, струмок тощо). Якщо малий сад проектується в архітектурній споруді, композиція саду повинна бути підпорядкована цьому об'єкту. Розміщуючи МАФи на територіях малих садів, необхідно пам'ятати, що у створенні гармонійного середовища проживання людини головна

роль усе ж має належати масивам зелені, окремим декоративним групам дерев, водним поверхням, геопластиці рельєфу. Для проектування за малих масштабів

архітектурних об'єктів озеленення потрібне максимальне абстрагування, доцільно застосовувати силуетний спосіб зображення (рис. 4).

Рис. 3. Планування малого саду у регулярному та пейзажному стилях [11]

Рис. 4. Озеленення дахів як приклад малих садів у міському середовищі [14]

Проектуючи малий сад, як і будь-який ландшафтний об'єкт, необхідно продумати образ і емоційне забарвлення пейзажу, використовуючи універсальні закони композиції. Необхідно розробити сценарій пересування по саду під час руху від однієї композиції до іншої у відвідувача повинна відбуватися постійна зміна враження. Яскраві композиції (складні за формою і насичені за кольором) повинні чергуватися з нейтральними (паузами) – однорідним спокійним ландшафтом (групою з одного виду рослини, живоplotом тощо) [10].

Загальний архітектурно-художній задум малого саду майже цілком залежить від гармонійного взаємозв'язку його елементів – доріжок, підпірних стінок, сходів, відкосів, розміщення ландшафтних рослинних угруповань і водних пристроїв.

Висновки. Малий сад підпорядкований особливим законам проектування. Його невелика площа зобов'язує ландшафтного архітектора особливо продумати функціональне використання території, раціональний рух, прикриття меж тощо. Особливого значення в саду набувають деталі – декоративні стінки, перголи, що розділяють спільний простір; павільйони відпочинку, що зливаються із садом через

лоджії, внутрішні двори, великі отвори вікон; малюнок покриття доріжок. Різноманітні поєднання рельєфу, води та рослинності створюють базу для формування численних ландшафтних композицій з високим ступенем емоційного впливу. У кожному окремому випадку один із елементів ландшафту постає провідним.

Отож, основа планування такого саду – це створення максимальних зручностей для відпочинку, органічне поєднання зовнішнього та внутрішнього просторів, використання нових будівельних матеріалів і технологій. Із усіх ландшафтних компонентів рослинність стає головним засобом формування будь-якої території присадибної ділянки. За допомогою рослинності можна забезпечити добре ізолювання від оточення, якщо в цьому є потреба. Для цього варто використовувати вертикальне озеленення, а також двоярусну посадку дерев за периметром саду.

Такі прийоми дадуть змогу забезпечити повну ізоляцію внутрішнього простору та відмежувати його від негативних зовнішніх факторів. Обмеженість майданчика малого саду спонукає використовувати різноманітні планувальні прийоми, які ілюзорно збільшують його простір.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Древаль І. В. Теоретичні й методичні основи архітектурного проектування» (М 3.1) для студентів 3-го курсу освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавр за напрямом підготовки 6.060102 «Архітектура» спеціальності «Містобудування»: конспект лекцій. Харків : ХНАМГ, 2011. 50 с.
2. Залеская Л. С., Микулина Е. М. Ландшафтная архитектура. Москва : Стройиздат, 1979. 240 с.
3. Демидко М. Н., Евсеева О. П. Типология и принципы ландшафтной организации городских малых садов. Минск : БГТУ, 2012. 50 с.
4. Дормидонтова В. В. История садово-парковых стилей. Под ред. Попова И. В. Казань : ГУП ПИК «Идел-Пресс», 2004. 207 с.
5. Унагаева Н. А. Социально ориентированная среда проектирования общественно-активных мест города. Самоидентификация архитектурных школ в условиях глобализации архитектурного процесса : сб. тез. междунар. конф. Саратов : СГТУ, 2009. С. 199–202.
6. Сокольская О. Б. История садово-паркового искусства. Саратов : ФГБОУ ВО Саратовский ГАУ, 2016. 178 с.
7. Черноусова Т. О. Садово-паркове та ландшафтне будівництво (для студентів 3-го курсу денної і 4-го курсу заочної форм навчання напряму підготовки 0921 (6.060101) «Будівництво» спеціальності «Міське будівництво та господарство») : конспект лекцій з курсу. Харків : Харківська національна академія міського господарства, 2010. 56 с.
8. Крижановська Н. Я., Вотінов М. А., Смірнова О. В. Основи ландшафтної архітектури та дизайну. Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2019. 348 с.
9. Потаев Г. А. Архітектурно-ландшафтний дизайн : теорія і практика, 2017. URL: https://studref.com/302503/agropromyshlennost/arhitekturno-landshaftnyy_dizayn_teoriya_i_praktika (дата звернення: 17.08.21).